

*delo
življenje*

7

leto 7

glasilo tovarne alpina žiri

olok
sijoitus

VSAK DAN SE UČIMO

Kaj čudno izgleda dejstvo, da po dolgem čakanju naročil za izvoz sledijo še izredno velike težave s pripravami te proizvodnje. Vsak član kolektiva bi že moral vedeti, kako pozno smo letos prejeli končno naročilo čevljev za Rusijo. Smo že tolmačili kaj je vzrok in kaj pomeni ta zaostanek za obutveno industrijo. Nekateri so tvegali in delali. Mi tega nismo storili. V zadnjem času so še bile javljene spremembe pri naročilih in artiklih.

Pričakovali smo, da bo proizvodnja dosti hitreje zatekla. Vzroki so bili pogojeni že prej. Mi smo imeli izbran artikel v količini 15.000 parov. Pravica do izvoza je bila na osnovi izvoza na Zahod velika in sicer 9,62%, toliko niti re moremo narediti. Potrebno je bilo takoj najti ustrezne proizvajalce, ki imajo dosti izbranih modelov in malo ali nič pravice za izvoz. To se ne da takoj napraviti. Veliko potovanj in razgovorov in uspeli smo. Ko smo imeli tuje modele doma smo ugotovili, da nimamo ustreznih kopit in peta. Novi materiali, izdelava protivzorcev, potrditve v Beogradu, nekvalitetna izdelava vzorcev (o čemer smo govorili na samoupravni organih), vse to je zavlačevalo pričetek proizvodnje.

Nekatera kopita smo si izposodili in pred tem je bilo treba

časovno vskladiti rabo kopit.

O materialih še nismo nič povedali. Nabava gotovo rabi nekaj časa, da poizve o proizvajalcih, o kvaliteti, o rokih dobave, o ceni. Naenkrat pripeljati blago v skladišče in še to v velikih količinah ni enostavno. V istem času je bil tudi najmočnejši pritisk na dobavitelje materialov. Pomislimo, da je vsa industrija naenkrat pritisnila na usnjarje in hotela imeti čimveč pri roki. Tudi prvi materiali, ki so prišli v podjetje niso povsem odgovarjali.

Ne pozabiti, da je v podjetju bila še poleg teh težav velika nestrpnost, da čimprej delamo za izvoz. Mislimo si lahko, da so bile domače potrebe več kot zadovoljene in da smo le še obremenjevali svoje zaloge. Proizvodnja je terjala svoje; ko je največja stiska, običajno nastopijo še največje težave. Službe so se trudile, da bi opravičile svojo odgovornost, bilo je veliko potov in stroškov, kar bi v navadnih pogojih ne bilo.

Jasno smo si postavili cilj, da čimveč naredimo za Vzhod, ker smo zelo drago plačali pravico do tega izvoza. Ni pravilno, da bi vedno prepuščali pravice ostalim, ki nam je sigurno ne bodo odstopali, kadar bi pri nas nastopil tak položaj.

Ko smo pričenjali naposled redno delati, je nastopilo vrsto

proizvodnjih težav. Od vzorcev do materialov, ki se niso povsem pravilno obnašali pri obdelavi. Usnjeni podplati so zahtevali dodatno delo, ki smo ga že skoraj pozabili. Tudi količine dolgo časa niso bile na trakovih take, da bi lahko bili zadovoljni.

Sedanje stanje je dosti boljše, videti je vso resnost pri delu. Prav je, da se zavedamo prednosti dela za izvoz in da nam predstavlja zadana naloga visoko moralno obvezo.

Pred nami je še dodatno naročilo za Rusijo in prav je, da ga čimprej dodamo zraven obstoječe proizvodne obveze, ker bomo tako opravičili pridobljeno pravico. Iz povedanega sledi, da moramo biti zadovoljni z delom in napraviti čimveč, ker je edino to pot do uspehov.

Vse omenjene težave s pripravami, uvajanjem proizvodnje, so nam vzele precej časa, ki ga ne moremo nikjer povsem nadomestiti.

Koriščenje dopustov bomo prilagodili izvrševanju zadanih nalog, kar je v dani situaciji potrebno.

Na sedanjih izkušnjah bomo sigurno mnogo pridobili in jih v bodoče vključili v vsakdanjo stvarnost.

IZIDOR REJC

NAŠA PRIHODNOST

"Pustiti pa brez dela, mlade strokovne kadre, je razmetavanje že tako skromnih umskih potencialov, ki nam primanjkujejo na mnogih področjih."

In še: "Če v razvitih in naprednih industrijah rabijo mlade strokovne kadre, potem ne razumemo, zakaj ne bi moralo biti tako tudi pri nas, če bomo hoteli biti razviti in napredni." To je dejal Stane Kavčič na VIII. kongresu Zveze mladine Slovenije 21. in 22. junija v Velenju, ko je govoril o vprašanju strokovnih kadrov.

O naši prihodnosti dosti razmišljamo. Vsakdo si je po svoje predstavlja: nekateri imajo veder pogled v prihodnost, drugi so črnogledi. Prav jasno je, da vsak izmed nas gleda tako ali drugače na osnovi izkušenj, lastnega prepričanja in upanja.

Prav bi bilo in celo najlepše, da vsi gledamo korajžno v prihodnost podjetja in da svoja prepričanja gradimo na dejstvih.

Tov. Stane Kavčič jasno pove v uvodu, da moramo močno krepiti že tako skromne umske potencialne. V svetu se industrije zalagajo z novimi, mladimi strokovnjaki vseh smeri. To je pogoj za napredek, razvoj in uspešno poslovanje.

-Politika našega podjetja, kot vidimo je pravilna in to vidimo v zaposlovanju mladih strokovnjakov, predvsem pa v štipendiranju.

PODELITEV ŠTIPENDIJ

Sposobnost podjetja se veča z boljšim sestavom kadrov, poleg tega je potrebno, da Alpini damo tudi večje dimenzije, to se pravi, pridobiti moramo strokovne ljudi, za vsa sedanja in bodoča področja delovanja podjetja.

Prostor, kraj kot tak, je le precej odrezan od ostalih glavnih prometnih poti in industrijskih centrov. Tega se moramo zavedati in si poskrbeti lasten domači kader, ki v vsakem primeru predstavlja večjo sigurnost.

Štipendiranje, ki z letošnjim letom dobiva novo sliko, je dokaz, da se zavedamo prihodnosti in moramo po tej poti nadaljevati. Večja umska sposobnost bo edina lahko reševala vse težje probleme, ki nam jih bo vsakodnevna praksa prinašala. S takimi očmi gledati v prihodnost pomeni optimizem, ki je vsem potreben, da s polno odgovornostjo vršimo svoje dolžnosti.

Globoko nas je presunila vest, o nesreči v kateri je izgubil mlado življenje naš štipendist Jože Jurca, ki je bil najboljši dijak osemletke. Ostal nam bo v najlepšem spominu.

Upravni odbor je na seji dne 14/6 1968 razpisal 10 štipendij, ki se podelijo učencem osemletke za razne smeri izobraževanja. Na razpis se je prijavilo 13 prosilcev. Kadrovska komisija je na seji 19/6 1968 odločala o podelitvi štipendij. Zaradi večjega števila prosilcev je komisija bila pred odgovorno nalogo. Pri odločanju o podelitvi štipendij se je komisija naslanjala predvsem na pogoje razpisa, to je učni uspeh in materialno stanje prosilca.

Komisija je bila pri odločanju o štipendijah v celoti dosledna. Za štipendijo, kjer je bilo več prosilcev, je komisija upoštevala predvsem učni uspeh. Štipendije so bile podeljene sledečim:

1. Žakelj Miluški, Stara vas 73
2. Mlinar Francu, Dobračeva 15
3. Gantar Ani, Žiri 27
za šolanje na ESŠ
4. Mlinar Zoranu, Stara vas 136
za aranžersko šolo
5. Polanc Ani, Breznica 12
šola za umetno obrt
6. Kolenc Iztoku, Dobračeva 150
za študij na STS-stroj.odd.
7. Čeferin Antonu, Žiri 111
za poklic šolo orodjarja
8. Mlinar Francu, Sovra 4
9. Jurca Jožetu, Brekoviče 11
10. Erznožnik Srečku, Dobračeva 78 za šolanje na gimnaziji.

Komisija je bila pri odločanju

prizadevna in dosledna ter upam trditi, da je odločila pravično.

ALOJZ POLJANŠEK

SREDNJEŠOLCI ZAPOSLENI V ALPINI

Letos je tovarna Alpina razpisala precej prostih delovnih mest med počitnicami. Zaželjeni so bili zlasti dijaki in dijakinje srednjih šol.

Na ta razpis se je prijavilo mnogo interesentov, od katerih so po večini vse sprejeli. Razporedili so nas po vseh oddelkih, kjer se je pokazala največja potreba po delovni sili in ni posebno odgovornega ter naporenega dela. Kot vsakemu začetniku, tudi nam ni takoj šlo delo najbolje od rok. Na pomoč so nam prisločili najbližji sodelavci in mojstri, da je delo čimprej steklo in ni bilo prevelikih zastojev.

Med počitnicam je tako preskrbljen zaslužek in spoznali bomo mnogo drugih reči, ki nas zanimajo. Med njimi je tudi način dela in samouprava delavcev.

Imeli smo že skupen sestanek celega oddelka. Na tem sestanku so delavci sami reševali probleme, ki so se trenutno pojavili. Opazili smo lahko zelo dobro razvito samoupravo in samokritičnost delavcev.

Kot rečeno, je bilo sprejetih precej dijakov in vsi smo se že dobro vpeljali v svoje delo. Spoznali smo, da kruh, ki ga služijo naši rojaki tu v Alpini, ni lahak.

Glavno pa je to, da nismo zastavljeni, niti nimamo protekcije, ker le tako lahko z veseljem in občutkom enakovrednosti opravljamo delo, ki nam je odrejeno.

Ob tej priliki se v imenu vseh zahvaljujem tistim, ki so nam pomagali, da smo bili začasno sprejeti na delo, in delavcem, ki so nas sprejeli medse in nam pomagali pri delu.

VIKTOR JEREB

ZAKAJ NE BI PRI OBLIKOVANJU ŽENSKIH ČEVLJEV SODELOVALE TUDI POTROSNICE ?

Že velikokrat smo premišljevali in tudi pogovarjali smo se že o tem, kaj ko bi tudi naše članice kolektiva privabili in zainteresirali pri oblikovanju ženske modne obutve. Pobudo za to sem dobil takrat, ko sem v našem glasilu "DELO, ŽIVLJENJE" prebral željo bralke, ki bi rada sodelovala in svetovala pri oblikovanju modne ženske obutve. Vem, da ni tako malo žensk pri nas v kolektivu, ki

se zanimajo za modo in to še kako.

Mislím, da bi bilo zelo koristno pogovoriti se o raznih modnih novostih, barvah, oblikah kopit in peta, in praktičnosti čevlja, saj bomo modelirji na podlagi takih razgovorov lažje delali in prišli do pestrejših modnih idej in zamisli.

Ravno ženska moda je, ne samo pri nas ampak tudi v svetu precej zahtevnejša in pestrejša od moške.

Vsaka ženska ve, kaj je lepo in kaj ne, kaj gre k temu ali onemu čevlju, zato ne bo slabo, če bomo slišali, zakaj ta čevelj ni lep, kaj naredi lep čevelj, okusen in praktičen.

vedeli bomo delati naprej in odpravljati razne napake, saj jih moški velikokrat ne vidimo.

Na kraju še predlagam, da vse zainteresirane žene in dekleta pišejo in se prijavijo na uredništvo "DELO, ŽIVLJENJE". Za način sodelovanja pa prepuščam odločitev naši strokovni službi.

ANTON HRIBAR

Cvetje bo ostalo dlje lepo in sveže, če zataknete v vazo z vodo večico bršljana, ali daste v vodo malo žličko sode bikarbone ali tableto aspirina.

"KLADIVAR" SE PREDSTAVLJA

Obrtno kovinsko podjetje "Kladivar" Žiri.

Program dela: precizna šestila, adiaterji, risalni žeblički, vibratorji, elektromagneti, indikatorji napetosti, kooperacije in usluge drugim podjetjem.

Število zaposlenih: 47

Brutto produkt za leto 1967: 800.000.- N din.

Plan za leto 1968:

1.520.000 N din.

Povprečni osebni dohodek:

530.- N din.

Naše podjetje je eno najmanjših v Žireh. Trenutno ima zaposlenih 47 delavcev. Vsem je poznano, da podjetje dela v zelo skromnih prostorih. Pogoji dela niso prav nič vabljivi.

Delavnice so premajhne, zato so tudi prenatrpane s stroji in materialom, kar pa seveda vpliva tudi na storilnost pri delu, ker delavci nimajo urejenih delovnih mest, slabo so razsvetljena itd. Osebni dohodki so zelo nizki in so že vrsto let med najnižjimi v kraju. Zakaj je Kladivar v tako težkem položaju? Ali so res vsega krivi člani kolektiva? Če niso krivi, pa vseeno prav oni nosijo vse posledice. To so vprašanja za katera je težko najti zadovoljiv odgovor.

Kladivar se je osnoval leta 1958.

Proizvodni program Kladivarja, so bila predvsem precizna šestila in razne usluge. Kot vsako drugo podjetje, tako tudi podjetje Kladivar ni moglo računati na kakršnokoli pomoč. Vzdrževati se je moralo le s svojimi sredstvi, ki so bila zelo skromna. Da se je podjetje lahko ustrezno razvijalo, je bilo nujno nabaviti vsaj nekaj strojne opreme, opremo za galvaniko in razna merilna orodja. Poleg tega šestila v količinah, ki jih je proizvajalo podjetje Kladivar, niso dajala potrebne akumulacije, zraven pa so izključno sezonskega značaja in zaradi tega vežejo veliko obratnih sredstev, katera pa si je podjetje skoraj v celoti moralo zagotoviti samo. V želji, da si podjetje program razširi in da vsaj nekoliko omili probleme pri proizvodnji šestil je leta 1965, v sodelovanju z Zavodom za avtomatizacijo v Ljubljani in podjetjem Litos-troj, pričelo izdelovati vibracijske oddajnike in elektromagnete. Ti izdelki pa so Kladivarju naložili nepredvidene težave in precejšne stroške. Zlasti elektromagneti so za kvaliteto zelo zahtevni. To so elementi, ki se vgrajujejo v avtomatske naprave in njih delovanje mora biti absolutno zanesljivo. Podjetje Kladivar pa v takratnem obdobju res ni bilo možno razviti tako zahtevnih artiklov z ozirom na opremo in kadre s katerimi je razpolagalo. To so razvojni problemi, ki spremljajo uvajanje novega artikla prav pri vsakem podjetju, podjetje Kladivar pa je

to še bolj prizadelo, ker v ta namen ni imelo pripravljenih finančnih sredstev in se je zato razvoj omenjenih artiklov še bolj zavlekel in podražil. Tako je podjetje zopet zabredlo v velike finančne težave, katerih posledica so bili nizki osebni dohodki. Ni čudno, da so delavci počasi izgubljali zaupanje v svoje podjetje, kar pa je tudi vplivalo na zmanjšanje storilnosti, ki pa je bila že tako prenizka. Vse te težave so podjetje privedle do prisilne uprave. Da pa podjetje sploh še obstaja pa je prav gotovo zasluga vseh članov kolektiva, ki so s svojo vstrajnostjo, skromnostjo in izrednim prizadevanjem bili sposobni prebresti težave, katere so še povečali razni gospodarski ukrepi in spremembe, ki so v zadnjih letih pretresale naše celotno gospodarstvo.

Po vse naporih in vlaganjih pa je podjetju kljub vsemu uspelo kvalitetno razviti nekaj artiklov iz širokega področja elementov za avtomatizacijo, pri proizvodnji šestil pa si je z nekaterimi tehničnimi in tehnološkimi spremembami uspelo občutno znižati lastno ceno in si tako ustvariti osnovo za možnost razširitve proizvodnje. Podjetje se trenutno nahaja v taki situaciji, da mora svojo proizvodnjo večkratno povečati, če se hoče prilagoditi zahtevam tržišča. Podjetje je imelo v letu 1967 približno 800.000.- N din brutto produkta. V letu 1968 je planirano 1.520.000.- N din brutto pro-

dukta in po dosedanjih rezultatih ni bojazni, da podjetje ta plan ne bi doseglo. Za leto 1969 pa nam tržne razmere narekujejo proizvodnjo še povečati. Če bomo hoteli zadovoljiti zahteve tržišča mora biti brutto produkt v letu 1969 najmanj 2.800.000.- N din. To pa so zahteve katerim podjetje Kladivar v sedanji obliki nikakor ne bo kos. Za uresničitev tega programa moramo dobiti ustrežnejše prostore, si nabaviti najnujnejšo opremo in povečati število zaposlenih. Druge poti pa podjetje nima. Ako podjetje ostane pri sedanjih kapacitetah, kupcev ne bo moglo zadovoljiti in se bo nujno moralo umakniti s trga, kljub vsem perspektivnim in ugodnim analizam tržišča. Podjetje si je že zagotovilo sredstva za nabavo najnujnejše strojne opreme. Zelo ugodna možnost za Kladivar, da dobi ustrezne prostore je ponudba Kmetijske zadruga, da si uredimo in adaptiramo obstoječe hleve, ki bi bili za potrebe Kladivarja zelo perspektivni. Žal pa podjetje nima dovolj sredstev, da bi lahko samo izvedlo adaptacijo in izvedlo vse potrebne ukrepe za preselitev v nove prostore. Tako se nahaja podjetje pred največjim problemom, katerega rešitev pa pomeni tudi vprašanje nadaljnega obstoja podjetja. Če bo podjetju uspelo v letošnjem letu pridobiti ustrezne prostore, nabaviti ustrezno opremo in zaposliti število kvalificiranih in

strokovnih kadrov, potem lahko z gotovostjo računa na uspešno in perspektivno proizvodnjo v naslednjih letih.

Podjetje se v tem kritičnem položaju obrača s klicem na pomoč na vse gospodarske organizacije in ustanove v žireh, ker le od njih pričakuje takojšno in uspešno pomoč. Prepričani smo, da tudi članom kolektivov iz drugih podjetij v žireh, ki jim trenutno dobro gre in imajo lepe perspektive, ni vseeno, če so njihovi sodelavci, prijatelji in znanci v težavah in bodo znali priskočiti na pomoč takrat, ko je podjetje Kladivar pomoči najbolj potrebno. Sredstva, katera so nam potrebna, niso velika in ne bi smelo biti problem zagotoviti jih, ker s tem odpremo možnosti podjetju Kladivar, da se razvije v solidno in trdno podjetje, ki bo vsekakor povečalo gospodarsko moč samega kraja in dajalo kruh novo zaposlenim delavcem. Če se bo podjetje postavilo v enakopraven položaj glede osebnih dohodkov, kakor tudi pogojev dela, bo lahko vsak član Kladivarja s ponosom povedal kje je zaposlen, tako kot se lahko danes s ponosom postavi vsak član Alpine in ostalih podjetij v žireh.

VENČE AMBROŽIČ

Cvetja, nikar ne trgajte, temveč ga odrežite z vrtnimi škarijami ali nožem.

NOVICE IZ KADROVSKEGA ODDELKA

Mesec junij nam je prinesel kar precej sprememb. Te spremembe ali novice se v največji meri vežejo na naš obrat v Žireh.

V obratu v Gorenji vasi je v juniju začel delati Bogataj Vinko, ki je uspešno končal I letnik Srednje tehnične šole v Kranju.

Prodajalna v Banji Luki je zaposlila polkvalificiranega prodajalca za čas 3 mesece. Delovno razmerje pa je prenehalo trem prodajalkam, ki so prav tako bile sprejete na delo za določen čas za pomoč v prodajalni v času največje prodaje ali zaradi bolezni rednih delavcev.

V obratu v Žireh smo v mesecu juniju sprejeli v redno delovno razmerje deset delavcev in delavk, šest delavk in enega delavca pa smo sprejeli v zaposlitev za določen čas. Ti delavci imajo dolžnost izvršiti izredno delo pri pakiranju čevljev za izvoz. V juniju je začel z delom tudi Trček Miran, ki je uspešno zaključil I letnik Srednje tehnične čevljarške šole Kranj.

Delovno razmerje je prenehalo le dvema delavkama: Kosmač Ivići iz uprave in Pavli Trček iz šivalnice težke izdelave.

Izhajajoč iz zgoraj navedenih

sprememb je stanje delavcev ob koncu junija naslednje:

ALPINA, obrat Gor. vas	111
ALPINA, prod. mreža	153
ALPINA, obrat Žiri	841

Skupaj 1.105

Običajno se v poletnih mesecih pojavljajo dela, ki jih je treba opraviti prav v tem času. Vsako leto smo za taka dela, ki so občasna, sprejemali dijake ali študente.

Tudi letos smo rabili za dela pri pakiranju v skladišču nekaj takih "delavcev". V mesecu juniju smo sprejeli za izvrševanje teh del 11 dijakov in dijakinj. 5 dijakov pa smo sprejeli na obvezno prakso, ki jo opravljajo po navodilih njihove šole.

Tudi mesec julij se nam obeta živahen, saj bomo takoj v začetku sprejeli na delo absolvente ČŠIC Žiri - kvalificirane čevljarje in prešivalke. Gotovo pa bo še tudi nekaj dijakov imelo priliko zaslužiti kakšen dinar, saj nam delo pri pakiranju čevljev v skladišču, prevzem čevljev za izvoz po zunanjih kontrolorjih in izredna dela pri čiščenju obratov narekujejo take občasne zaposlitve dijakov.

ANGELCA FILIPIČ

Cvetje kupujte zjutraj, dokler je še sveže.

O ZAFOSLENOSTI IN ZAPOSLOVANJU

Ena izmed posledic reformnih ukrepov je tudi racionalno gospodarjenje z živim delom. Dotlej ekstenzivno zaposlovanje za vsako ceno se je tako-rekoč čez noč nehalo, kar je imelo za posledico zapiranje vrat v delovne organizacije, to pa spet naraščanje nezaposlenih v vseh vrstah poklicev.

Služba za zaposlovanje je sicer predvidela, da bodo v zaposlovanju nastopile težave na sploh in da bo ob izvajanju reformnih ukrepov v borbi za večjo produktivnost nastopilo racionalno gospodarjenje tudi z živim delom, ni pa pričakovala tako hitrih sprememb v strukturi nezaposlenih, tu je mišljeno predvsem na starostno strukturo, kajti pokazalo se je, da prav šolana mladina težje dobi zaposlitev.

Posledice, ki jih je prinesla s seboj reforma, in ki so negativne predvsem za mladino, so na eni strani v tem, da so novi zakonski predpisi na mah omejili sprejem mladine v uk, na drugi strani so delovne organizacije v želji za čim hitrejšim dvigom produktivnosti začele iskati le delavce s prakso, obenem pa očitale, da mladina iz šol ni izučena za njihove potrebe. S takimi stališči se je spoprijela služba

za zaposlovanje, ki ji je pri delu z mladino velika ovira tudi to, da 40% mladih ljudi ne konča osem razredov osnovne šole, pri zavodu pa terjajo enakopravno vse pravice nezaposlenega, vključno pravico do dela.

K zaostritvi problema nezaposlenosti je pripomogel zakon o pokojninskem zavarovanju o zvišanju potrebnih let delovne dobe za pridobitev pravice do pokojnine. Predlog zveze sindikatov Jugoslavije o zmanjšanju delovne dobe, potrebne za pridobitev pravice do pokojnine od 40 na 35 let za moške na 30 za ženske, je samo pozdraviti, saj bi se s tem sprostil precej delovnih mest, ki bi jih lahko zasedli mladi sposobni ljudje.

V naši občini je približno 3370 aktivnih zavarovancev, če primerjamo to stanje z leti 1965, 1966 in 1967 lahko ugotovimo, da je zaposlenih za približno 2-3% manj kot pred reformo. Že iz te ugotovitve lahko spoznamo, da v naši občini v delovnih organizacijah po reformi ni bilo možnosti za zaposlitev naravnega prirastka delovnega kontingenta in da je bilo že samo to vzrok za povečanje nezaposlenih.

Trenutno stanje nezaposlenih v logaški občini je sledeče: 77 nezaposlenih oseb, od tega 64 žensk in 13 moških (v začetku leta 1968 približno 140).

Od vseh nezaposlenih je mladine do 26 leta starosti 60%. Na področju Žirov je trenutno 20 nezaposlenih oseb od tega 10 moških in 10 žensk. Možnosti zaposlovanja v Žireh so veliko večja kot v Logatcu, ker so tam težava predvsem ženska nepriučena delovna sila.

V Žireh je predvidena razširitev obrat "Modnih oblačil", stem pa povečanje prostih delovnih mest za približno 50 oseb in to predvsem ženske. Prav tako je v načrtu razširitev obsega poslovanja in zaposlenih v Kladivarju v Žireh, ki namerava preurediti enega od hlevov, ki je bil namenjen za "Etiketo". (Podjetje "Etiketa" bo šlo v novogradnjo). Podjetje Kladivar predvideva 40-50 novih delovnih mest za moško ali žensko delovno silo. Zavod za zaposlovanje bo sodeloval v prvem in drugem primeru v sofinanciranju in priučevanju delovne sile. Za podjetje Modna oblačila je že odobrenih 11,000.000 S din, za Kladivar pa bo v kratkem raspravljala Skupščina našega zavoda.

S temi ukrepi in računajoč na dejstvo, da ostale delovne organizacije, predvsem "Alpina" in "Etiketa" ne zmanjšuje zaposlenih, bi bilo za nekaj let urejeno zaposlevanje v Žireh.

Za Enoto Logatec
TOMO KOBASIČ

Srednjo tehnično čevljarsko šolo v Kranju so uspešno zaključili:

Gregorač Martina
Mernik Marija in
Čar Stanislav

Diplomantom iskreno čestitamo!

Poročili so se:

Peternelj Marija in Nicoletti
Gabrijela.

Iskreno čestitamo!

Za delo v času šolskih počitnic se je prijavilo nič manj kot 58 interesentov. Zanimivo in obenem razveseljivo!

HODIM MIMO TOVARNE

Pot mimo tovarne je moja vsakdanja pot. Vsak dan, ko grem v šolo ali v trgovino, takoj ko pridem na glavno cesto, najprej zagledam tapetnikovo velikanko, takoj za njo pa še večjo stavbo s stoterimi okni, z položno streho, na kateri je z velikimi črkami napisano ime "ALPINA".

Ko sem šel s tretjim razredom na končni izlet k izviru Soče, sem se o tem prepričal. Z razredom bi si radi ogledali nek muzej. Ker so bila vrata zaklenjena smo morali najprej

poiskati oskrbnika. Hitro smo ga dobili. Najprej nas je vprašal, iz katerega kraja smo. Rekli smo, da smo iz Žirov. Potem se je zagledal v svoje čevlje. Vprašal nas je še, če je v našem kraju tovarna čevljev Alpina. Potrdili smo. Potem nam je pokazal svoje čevlje in rekel, da je prav te čevlje pred leti kupil v alpski trgovini in da je z njimi zelo zadovoljen. Rekel je, da jih ima za na polje, za v gore, kadar so očiščeni pa tudi za v cerkev. Potem nam je razkazal muzej in ob slovesu je rekel, da bodo tudi naslednji čevlji, ki jih bo kupil gotovo žirovski.

Začudil sem se, ko sem videl, da je Alpina poznana tudi po majhnih vaseh po Sloveniji. Sedaj vem, da je Alpina poznana tudi v tujini, saj skoro polovico vse obutve izvozijo. Ponosen sem na to tovarno, čeprav mene ta poklic ne veseli najbolj, vendar bom vsakemu, ki me bo vprašal, od kod sem, s ponosom odgovoril, da sem Žirovec.

MARJAN OBLAK
(8b)

Avto moto društvo Žiri, obvešča, da se bodo vršili redni zdravniški pregledi za voznike motornih vozil vseh kategorij v zdravstvenem domu na Vrhniki vsako prvo soboto v mesecu od 15 do 18 ure.

ZAPISKI S POTOVANJA PO SOVJETSKI ZVEZI

Naslednje dopoldne smo imeli zopet sproščene razgovore s predstavniki nekaterih podjetij, organizacij in komitejev in smo izvedeli tudi nekaj splošnih značilnosti ureditve znotraj podjetij, o splošnem standardu, o socialni dajatvah in počitno.

Tu bi naštel nekaj karakterističnih stvari kot: V Sovjetski zvezi nezaposlenih ljudi ni. Delovna doba je kratka in sicer za moške 30 let in za ženske 25 let. Vsakdo se lahko potem zaposli še po nekaj ur. Najmanjša podjetja so po dva tisoč ljudi, povprečna podjetja pa štejejo cca 5.000 ljudi in še več. Vsi so člani sindikatov in vsi so zavarovani. Od svcije plače dajejo mesečno 4%, s čemer se krijejo vsi prispevki za zdravstvo, otroško varstvo, komunalne naprave, elektrifikacijo in podobno. Drugih dajatev ne poznajo. Zaposlene ženske vodijo svoje otroke v tovarne kjer delajo, tam pa jih prevzamejo v varstvo otroške ustanove, ki so organizirane v vsakem podjetju. Delavci imajo dva topla obroka v podjetju. Delovni dan se začne ob 7. uri zjutraj z dvema odmoroma, konča pa se ob pol štirih in takrat vsi hitijo domov.

Odpustov iz podjetja ni, razen v grobih primerih kršitve delovne discipline. Direktorja postavlja Rajonski komitet, ki mora biti predvsem strokovnjak iz stroke, katere podjetje pač je. Potem je še glavni in dva pomožna inženirja, sekretar podjetja, sekretar KP in pa predsednik sindikata. To so vsi plačani funkcionarji in sestavljajo skupaj z nekakšnim strokovnim kolegijem vodilno telo podjetja. Delavskega samoupravljanja nimajo. Pač pa se zelo dobro in povsod nagrajujejo novi izumi delavcev. Naši gostitelji so vsi dobro poznali naš sistem samoupravljanja, za katerega pravijo, da je za njihove pojme zapleten. Če delavec pride v zaposlitev v tovarno, mislim v Moskvi ali kakem drugem mestu, mu istočasno dodelijo tudi stanovanje, katero je v bloku in to glede na število družinskih članov. Lahko je inženir ali strokovnjak če je sam ali če ima enega člana družine dobi eno-sobno stanovanje. V mesto, kjer koli že, lahko pride stanovati, samo tisti delavec ali državljani, ki je tamkaj zaposlen in mu stanovanje dodelijo, po lastni pobudi tega nihče ne more za stalno.

Poudarjam: otroške ustanove in študij je povsem zastoj. Vsakega otroka testirajo že v otroški ustanovi in ga vodijo vse dotlej, dokler se ne zaposli. Vsakdo mora napraviti osemletko in 1 poklic. Če se težko

uči, ga dajo v posebne šole. Poklic mora imeti. Študentje imajo vsi državne štipendije od 40 do 80 rubljev mesečno. Imajo pa določene termine, v katerem morajo opraviti šolanje, enkrat lahko ponavljajo, več ne. Kdor šole ne napravi, ga ponovno testirajo in mora iti delat. Najnižja plača je 82 rubljev, povprečna plača je od 150 do 220 rubljev, najvišja pa 550 rubljev. V mestih nima nihče privatne hiše, so predvsem samo blokvske gradnje, zato ker ni osebne lastnine in ni tudi nobenih osebnih avtomobilov, tudi ni med sloji prav nobene razredne razlike. To je prvo, kar človeku pade v oči. V Sovjetski zvezi namreč velja načelo: kolikor več znaš, več koristiš znanosti in državi. Ljudje med seboj so sila prijazni in disciplinirani in tudi zelo vljudni. Posebno do tujcev. Nas iz Jugoslavije, so povsod dobro sprejeli, poznajo vso našo zgodovino in tudi našo miroljubno politiko neangažiranja. Neradi pa se spominjajo Stalina in stalinške politike v državi sami in izven nje. To takoj povejo, da se je že veliko spremenilo in da bo dolgo trajalo, da se pozabijo takratne represalije in trda disciplina, ki se najbolj pozna še v Moskvi na vsakem koraku.

Splošni standard, ni na taki stopnji kot je pri nas, čeprav je to velemesto, vendar pravijo sami, da ga bodo dohiteli v

petih letih, da pa ne marajo nobenih zahodnih vplivov, in da hočejo narod imeti zdrav, napreden, predvsem pa študiran. V Moskvi, Leningradu in Kijevu ter povsod v drugih mestih je toliko študentov, kot malo kje na svetu. Za stroji pa delajo tudi tehniki in inženirji. Vsakdo ima obvezno prakso dveh ali tudi petih let skozi celoten delovni proces, če hoče spoh kaj napredovati ali uspeti, da pride do stopnje III. II. ali celo I. inženirja. Zdravniške usluge so povsem zastoj, prav tako zobozdravstvene, prav tako tudi ves material kot zlato in podobno.

Ekstravagantne stvari, kot čevlji in nylon so drage, dobi se pa prav vse. Imajo velikanske magazine nazvane "Gumni" po več nadstropij, kjer so posamezni oddelki, kjer je razstavljeno vse mogoče, so posebni paviljoni, kjer prodajajo samo uvožene stvari iz Francije, Italije, Švedske, Jugoslavije, predvsem čevlje in pa nylon izdelke.

Čevlji moški ali ženski stanejo od 40 - 50 rubljev, moška srajca, pa 20 rubljev. Drugih stvari pa je na pretek.

Tehnični materiali so zelo poceni, poceni pa so tudi fotoaparati, ure vseh vrst, krasne izdelane namizne in stenske ure vse v znamenju satelitov in podobno. Prav tako je poceni jantar izdelki, kristalni izdelki in hrana. Draga pa je pijača, predvsem vino in žgane pijače. Nočnega življenja ni, ob 23,30 so zaprti vsi lokali

in restavracije, odprti so samo nočni klubi za tuje valute. Fijanih ljudi nismo videli nikjer, ulice so čiste, nikjer nobenih ogorkov ali papirčkov. Imajo pa velike prodajalne rož, prodajajo jih tudi povsod na ulicah, predvsem pa tulipane vseh vrst.

Telefonsko omrežje je zelo gosto, telefonske kabine so na vsakem koraku, je dosti avtomatov za brezalkoholne pijače, voda je vsa klorizirana, na ulicah prodajajo ruski "kvas" rusko pijačo, nekakšno pivo, čisto poceni.

Zvečer so ulice polne sprehajalcev, v kavarni ali lokalu kjer je polno, so spredaj vrtarji in kadar je zasedeno, je zunaj napis "njet možno vstopit". Nobenemu ne pride na misel, da bi silil v lokal, če je ta poln. Posedanja po lokalih tudi ne vidiš razen pri večerjeh, čaju ali podobno.

Četrty dan smo si ogledali razstavo tehničnih dosežkov. Predvsem astronautiko od poleta Laika, katera ima spomenik pa do Gagarina in drugih kozmonavtov SZ. Videli smo vse vesoljske ladje, kabine, rakete kapsule, pristajalne steze, filme in zadnji let Gagarina, dokler je imel še vezo s kontrolnim stolpom. Videli smo tudi nove projekcijske "Panorama" kino dvorane okrogle brez platna spredaj.

SLAVKA MLINAR
/se nadaljuje/

OJ DOBERDOB...

Člani našega pihalnega orkestra in moškega pevskega zbora smo v letošnjem juliju nameravali obiskati zamejske Slovence v Italiji. To naj ne bi bil le običajen izlet, marveč smo imeli namen sodelovati z našim kulturnim programom na kulturni reviji, ki jo prirejajo tamkajšni Slovenci vsako leto v Savodnju pri Gorici. Ta načrt pa nam zaradi objektivnih vzrokov ni uspel. Da pa ne bi popolnoma odstopili od prvotne namere obiskati Italijo, smo člani moškega pevskega zbora sklenili, da si ogledamo spomenik na Doberdobo, ki je postavljen v spomin padlim iz prve svetovne vojne.

Prvi sončni žarki so že zlatili okoliške hribe, ko smo se v nedeljo 7. julija zjutraj vzpenjali v dveh kombijih po cesti proti Govejku. Vijugasta cesta nas je od tam vodila čez Gore in Dole preko Godoviča na Črni vrh nad Idrijo. Žal nam ni čas topuščal, da bi si lahko natančneje ogledali to za Primorsko tako pomembno središče. Zadovoljni, da smo končno prišli na asfaltirano cesto, smo hiteli proti Colu. Od tam se nam je že odpiral pogled na Vipavsko dolino - deželi rajsko mili, kot jo je v svoji pesmi imenoval pesnik Gregorčič. Prevoziti smo morali še precej hudih ovinkov, predno smo prispeli v prijazno mestece, Ajdovščina, na začetku Vipavske doli-

ne. Po kratkem postanku smo naglo nadaljevali pot proti mejnemu prehodu v Gorici. Potrebno je bilo opraviti le še obmejne formalnosti in že smo se vozili po Italiji. Čimprej smo želeli priti v Redipuglia, kjer je zgrajen omenjeni veličastni spomenik. Med vožnjo so nam vzbujala pozornost skrbno obdelana polja in vrtovi ter spretno vpeljane namakalne naprave, ki omogočajo plodno zemljo. Kmalu smo dospeli do našega cilja. Vsi smo bili navdušeni ob pogledu na veličasten spominski kompleks, ki obsega velik del pobočja dveh vspetin, dvigajočih se z leve in desne strani ceste. Na eni vspetini so razvrščeni mojstrsko izklesani kamniti bloki, ki predstavljajo tretjo armado v zmagovitem pohodu. Na drugi vspetini pa je razpostavljenih več topov in drugega težkega orožja, ki so v letih prve svetovne vojne sejali smrt med izmučene vojake. Prav to orožje je ugasnilo življenje prenekateremu sinu našega naroda. Težko si je zamisliti, kakšen je bil pogled na to pokrajino med prvo svetovno vojno, ko sta si tu stali nasproti dve močni vojaški sili. Skušal sem si priklicati v spomin sliko, ki jo je dokaj nazorno opisal naš pisatelj Prežihov Voranc v svoji knjigi Doberdob.

Natančno smo si ogledali vse dele spomenika in prehoditi smo morali precej stopnic, da smo prispeli do vrha, kjer je postavljena kapela. Poleg nje je v dveh prostorih majhen

muzej, kjer so razstavljene slike s prizori iz bitke, ki je divjala tam. Razen njih je razstavljenega še precej orožja in najrazličnejših osebnih predmetov, ki so jih našli pri padlih vojakih. Marsikdo izmed nas je bil razočaran, da ni nikjer opazil saj skromnega znamenja, ki bi spominjalo na padle avstrijske vojake, med katerimi je bilo veliko Slovencev. Pozneje smo videli, da je skromen in zapuščen spomenik tem žrtvam postavljen v odročnem kraju v bližini vasice Doberdob. Kljub temu pa smo se zbrali pred vhomom v kapelo ter z globokim občutkom zapeli pesem "Oj Doberdob slovenskih fantov grob!" Prenekateremu obiskovalcu, ki so stali v naši bližini, se je utrnila drobna solza. Zvedeli smo, da so bili to obiskovalci iz Slovenije, ki so si prav tako nameravali ogledati ta kraj.

Po ogledu spomenika nam je ostalo neka časa, zato smo se odločili, da si ogledamo blizu Trsta stoječ dvorec "Mira Mare" nekdanja last Maksimiljana Habzburškega, brata avstrijskega cesarja Franca Jožefa. Ta umetniška izdelava zgradbe in dragocene umetnine, ki jih skriva v sebi, nas je vse skupaj napopisno navdušilo. Šal nam je bilo le, da nismo mogli dobiti nikogar, ki nam bi v slovenščini razlagal posebne znamenitosti. Kljub temu pa nam je grad pustil nepozaben utis.

Čas nas je pričel priganjati, zato smo se kmalu posedli v naša kombija in se odpeljali domovini naproti. S prijetnimi občutki po vsem kar smo si na ta dan imeli priliko ogledati in zadovoljni, da bomo zopet stopili na domača tla, smo se veseli vrnili domov.

TONI ŽAKELJ

ZANIMIVI ŠPORTNI DOGODKI

Kot vsako leto na Dan borca, je tudi letos Občinski komite ZMS Logatec organiziral že tradicionalni nočni štafetni tek za:

- mladinke od 14 - 15 leta
- mladince od 14 - 15 leta
- mladinke od 15 - 25 leta
- mladinci od 15 - 17 leta
- mladinci od 17 - 25 leta

Mladinke in mladinci do 15 leta so tekli na progi 4 krat 200 m ostali pa na progi 4 krat 400 m. Za start so se prijavile sledeče ekipe: Osnovna šola Žiri, Vrhnika, Cerknica, Planika Kranj, Etiketa Žiri, Modna oblačila Žiri, SK Alpina Žiri. V posameznih kategorijah so zmagali: mladinke do 15 let, Cerknica pred Osnovno šolo Žiri I in II.

Mladinci do 15 let, Osnovna šola Žiri.

Mladinci do 17 let, Cerknica. Mladinke do 25 let, Cerknica, Planika, Modna oblačila.

Mladinci do 25 let, SK Alpina,

Vrhnika, Cerknica, Logatec, Plavnika.

Organizacija tekmovanja je bila zadovoljiva, vendar v bodoče želimo, da bi na tekmovanje povabili še več klubov, tako da bi bila konkurenca močnejša in s tem tudi rezultati tekem boljši.

Hkrati je bil organiziran tudi košarkarski turnir, na katerem so sodelovale ekipe: KK Kroj Škofja Loka, KK Vrhnika, KK Logatec in Žiri.

Rezultati so bili naslednji:

KK Vrhnika - Žiri	129 : 71
Kroj - Logatec	92 : 68
Vrhnika - Kroj	77 : 68
Logatec - Žiri	78 : 67

V dneh od 28 - 30 junija se je pionirska ekipa ŠSDT Žiri udeležila republiškega pionirskega prvenstva v košarki v Mariboru.

V konkurenci 26 najboljših slovenskih ekip, so se fantje odlično odrezali, saj so zasedli 5-8 mesto. V prvi tekmi so premagali KK Domžale 58:16, v drugi tekmi pa so dobili za nasprotnika ekipo Slovana, s katerim so po ogorčeni borbi izgubili z minimalno razliko. Uspeh je še toliko večji ker so se za njimi uvrstile ekipe KK Olimpija in Ilirija iz Ljubljane, KK Branika in Železničarja iz Maribora.

Kot vsako leto je tudi letos UO OZTK Logatec razdelil denarna sredstva med sportne organizacije na našem področju. V nasprotju s preteklimi leti, je bil letos denar razdeljen izključ-

no na podlagi doseženih uspehov posamezne športne organizacije. Po posebnem točkovnem sistemu, ki je v novem pravilniku UO OZTK Logatec, so se točkovala vsa dosežena mesta na občinskih, republiških in državnih prvenstvih ter na ostalih tekmovanjih, ki so predvidena v pravilniku. Po tem sistemu je odpadlo na:

SK Alpino	340.000 S din
ŠSD Tabor	650.000 S din
ŠSD Čevljar	86.000 S din

Skupaj 1.396.000 S din

Na športne organizacije v Logatcu je odpadlo skupno 2.612.000 S din. Partizan ni dobil nič sredstev, ker ni imel nobenih doseženih rezultatov v preteklem letu.

OZTK bo letos razpisal sledeča občinska prvenstva: v alpskem smučanju, v smučarskih skokih, v košarki za pionirje in pionirke, mladine ter člane v judu, v atletiki (tek 60 m, skoki v daljino, višino, suvanje krogle), v orodnem mnogoboju in v namiznem tenisu.

Na posebni seji SK Alpine, je bil prejšni mesec ustanovljen pod okriljem kluba poseben odsek planiške šole za skoke, v kateri bodo zastopani naši mladi skakalci - pionirji. Imeli bodo redne treninge vse leto, udeleževali se bodo vseh večjih tekmovanj in lahko tako upamo, da bomo imeli tudi pri nas dobre skakalce in nam skakalnica ne bo samo v okras, ampak tudi služila svojemu namenu.

FILMSKI SPORED ZA ČAS OD 15.7.
DO 15.8. V KINU "SVOBODA" ŽIRI

- 17.7. TAJNI AGENT STANISLAV
francoski kriminalni
- 20.-21. POSLEDNJE JAHANJE V
7 SANTA CRUS
zahodno nemški vester.
- 22.7. VIKEND V DEKARTU
francoski vojni
- 24.7. STRATINOVA HČERKA
sovjetska drama
- 27.-28. CESAR BORČIJA
7 španski zgodovinski
- 31.7. ISPRAŠEVANJE VESTI
angleška drama
- 3.-4. ANŽELIKA MARKIZA
8. AMČELA francosko
italijan. avanturist.
- 7.8. DRUŽINSKA KRONIKA
italijanska drama
- 10.-11. SEDEM ZLATIH MOŽ
8. francoski kriminalni
- 14.8. POD ISTIM NEBOM
jugoslovanski

RESITEV KRIŽANKE št. 20
VODORAVNO: 1. KRINKA, 7. TREN-
TAR, 8. LETA, 9. RE, 10. AGA,
11. BAN, 12. KA, 13. DRVA,
14. ARNIKA, 16. IRENA, 18. DA-
NE, 20. KN, 21. OR, 22. KLET,
24. MESTA, 26. SPONKA, 29.
STAR, 30. RL, 31. LAK, 32. MAK,
33. AN, 34. TETA, 35. STARTER,
37. TISKAR.

TOVARIŠ UREDNIK !

Zanima me, kakšna merila ima
naš sindikat, ko izbira delav-
ce za brezplačni dopust v Uma-
gu, je to avto ali hiša ?

Kaj mislijo ostali delavci,
se jim zdi, da je oblika
sindikálnih dopustov še po-
trebna ?

In še, bo na ta vprašanja
kaj odgovora ?

ZGODILO SE JE V ŽIREH

"Prosim 1 kg dežnikov!" je re-
kel deček prodajalki v zelen-
javi.

Prodajalka nekaj časa premišlju-
je, kaj bi to neki bilo?

Deček to opazi in reče: "Če ne
razumete slovensko, potem pro-
sim 1 kg marelic!"

"Delo, življenje" je glasilo
Alpine, tovarne čevljev Žiri.
Ureja ga uredniški odbor: Silva
Burnik, Albinca Možina, Alfonz
Zajec, Anton Hribar, Jože Pe-
ternelj, Vladimir Pivk, Tone
Žakelj, Ivan Capuder - odgovor-
ni urednik, Jožica Jamnik -
glavni urednik.

Izhaja mesečno. Naklada 950
izvodov.

Žiri, 15. julija 1968.

MALO ZA ŠALO - MALO ZA RES

"Marjeta, boš letos šla v Umag?"

"Oh, Franca ne vem še gotovo. Ne morem se odločiti. Veš, da sem še od lani tako jezna na žirovske opravljivke, da me je kar minilo, da bi še kdaj šla na morje."

"Ja Marjeta, kaj te je pa tako ujezilo?"

"Saj bi tudi tebe, če bi sploh kdaj šla tja. Veš, vedno sem mislila, da ljudje res hodijo na morje samo zaradi sonca in kopanja v topli vodi. Tako sem sicer storila jaz. Vsa sem se predala soncu in kopanju, potem pa počitku v čudoviti noči, ki me je vsa očarala, ko sem legla in prisluhnila romantični pesnitvi šumečih valov. Toda tiste moje romantike je bilo kmalu konec. Okrog moje hišice so začele javkati tiste, ki jim sonca in kopanja ni bilo preveč mar. To sem videla že popoldan, ko so dajale neumee-ne opazke na mojo linijo in kopalke."

"Oh, Marjeta za take malenkosti se pa res ni treba sekirati. Tiste, ki zvečer vreščijo okrog hišice pač po svoje pojmujejo dopust na morju. Zaradi kopalk in tvoje linije si pa tudi ni treba kvariti dobrega razpoloženja. So pač nekateri ljudje tako skromni, da jim je že takole opravljanje dovolj za dopolnitev svoje praznine. Sicer pa, kdo te prosi, da moraš vsako leto ravno v Umag, saj

je tudi drugje dovolj prostora.

Kar pa se tiče tvojih kopalk ti bom pa nekaj povedala. Veš slišala sem, da se nekateri mladi kopajo kar brez. K njimi pojdi pa bo po tej plati vse urejeno."

"Ah, Franca, tu mi pa res nisi nič novega povedala. Če pa misliš, da bom med nudisti proč od žirovskih pogledov, si pa nekoliko v zmoti in slabo poznaš naše turiste."

"Kaj mi poveš Marjeta? Mene že ne bodo videli na morju."

"Jaz pa se bom požvižgala na vse in tudi letos šla na morje pa, če vsi zijajo za mano, jaz se brigam zase ne za druge."

ČOFOVA MARJETA

KDO JE KRIV?

Vsi se jezimo
na cene salamenske.
A cene so nedolžne,
čeprav nravi so ženske.
Naj se razčisti:
cena ni kriva.
Kriv je le tisti,
ki za njo se skriva.

DUŠAN MEVLJA

VSI V UMAG

Z-daj dopust je že pred vrati,
kdo ne čaka ga težko?
Vsak želi si letovati,
a sprašuje se-kako?

Marsikdo pri sebi pravi:
"kaj bi hodil naokrog,
vsak me ob denar pripravi,
tudi če grem v Zlatorog."

V Zlatorogu kraj Umaga
letovati je lepo,
tja nas vabi klima blaga
na obalo istrsko.

Sonce nas podnevi greje,
vinska kaplica krepča,
na večer ko vetrič veje,
sen pričara šum morja.

To življenje je veselo
na obali strmih skal,
vsakomur bi dobro delo,
da ga zmoči morski val.

Naj še tako je veselje,
brez grenkosti ni nikdar,
da izpolnimo si želje,
nam potreben je denar.

Če denar vam ne dopušča,
da hodili bi drugod,
pojdite, ko mrak se spušča,
čez Jezéra na sprehod.

Kmalu tam vas pot pripelje,
med prijazne hišice,
v Umag pridete naselje,
kraj vode Jezérnice.

Tam ni strmega skalovja
zglodanega od morja,
le potoček sred'grmovja,
tiho venomer šumlja.

Drobne ptičice žgolijo,
letajo okrog ljudi,
ko navdušeno hitijo,
da si vsak svoj dom zgradi.

To prijazno je okolje,
vsak si ga ogleda naj
in vesele dobre volje
vračal se bo spet nazaj.

Vse kar vam ta Umag nudi,
plačati potrebno ni,
vsakdo, ki se tja potruđi,
bo denar prištedil si.

TONE ŽAKELJ

K R I Ž A N K A št. 21

	1	2	3	4	5	
6						7
8						
9			///		10	
11		///	///	///		12
13		14	///	15		
	16		17			
		18				
	19					20
21			///	22		23
24		///	///	///		25
26		27	///	28		
29			30			
31						
	32					

VODORAVNO: 1. naznanilo v časopisu, 6. politična partija, 8. poljedelski delovni stroj, 9. manjša vojaška enota, 10. ime pevke narodno zabavne glazbe, ki poje pri kvintetu "Bratov Avsenik", 11. različni črki, 12. kemični simbol za iridij, 13. zadnji del živali, 15. hrvatsko podjetje za prodajo tekočih goriv, 16. vladarska insignija, 18. žuželka, 19. drugo ime za tovarno obutve in pogonskega jermenja "Franjo Gorjup" v Zagrebu, 21. ime najboljšega slovenskega košarkarja (Daneva), 22. deseta, peta in šestnajsta črka, 24. okrajšava za starejši, 25. avtomobilska oznaka okraja, kjer je tovarna obutve "Koštana", 26. staro orožje, 28. močan pretres, 29. ime celine na zahodni polobli, 31. ljubkovalno moško ime, 32. predel nad Reko z romarsko cerkvijo.

NAVPIČNO: 1. majhen otrok, 2. prebivališče graščakov, 3. vrsta usnja, 4. ime slovenskega novinarja in znanega alpinista (Mahkota), 5. poželenje, 6. bitje, stvor, 7. dolgorepa papiga, 14. vrsta žita, 15. veliko finsko jezero, 17. konica, 19. izraz za stroj, ki cvika opetje s tekso, 20. odvetnik, 21. muslimanska vera, 23. močan vihar, 27. ameriška filmska igralka starejše generacije (Deborah), 28. vrh blizu Vogla, kamor je speljana smučarska vlečnica, 30. ime tovarne gumijastih izdelkov na Stenjevcu pri Zagrebu.